

BOŽJI PLAN SPASENJA

Koncept stvaranja, ili gotovo sve što je povezano sa biblijskom religijom danas većina ljudi prima sa podozrenjem i sumnjom ili ih u potpunosti negira i odbacuje. Materijalistička filozofija i razne teorije, kao što su one o „velikom prasku“ i evoluciji uzimaju se kao kriterijumi za objašnjavanje porijekla života i stvarnosti koja nas okružuje. Pitanja etike i morala se relativizuju a svijet uranja u sve dublju zbrku. Ali svako ko želi na razuman, dosledan i logičan način istražiti ova pitanja, lako može uvidjeti silinu dokaza validnosti koncepta koji je izložen u Bibliji kao i potpuni apsurd i besmislenost pokušaja objašnjenja realnosti na neki drugi način.

Ovdje ćemo se baviti vjerovatno najznačajnijim segmentom Božjeg otkrivenja – Planom spasenja, sa nadom da će čitalac zapaziti svu ljubav, dubinu, mudrost i dalekosežnost koja može doći jedino iz uma Beskonačnog Boga.

Šta je Plan spasenja i koja je njegova svrha? Zašto je dat? Dokle se stiglo u njegovoj realizaciji i šta je još ostalo da se ispuni? Šta ovaj Plan konkretno znači za svaku osobu koja živi na Zemlji? Potražićemo odgovore u Svetom Pismu i dati sažetu perspektivu koja može poslužiti kao osnova za dalje proučavanje.

Kada se pojavila potreba za uvođenjem Plana spasenja i zašto?

Postanje 1. glava: „U početku stvori Bog nebo i zemlju... Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, **dobro bješe veoma**. I bi večer i bi jutro, dan šesti.”

Jevanđelje po Jovanu 1. glava: „U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ... Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.”

Vidimo da se u ovim tekstovima opisuje stvaralački akt od strane jednog nadmoćnog samopostojećeg entiteta (vidi Kološanima 1,15-17) koji je doveo svemir i planetu Zemlju u postojanje i uspostavio zakonitosti po kojima će se sve stvoreno vladati i održavati.

Postanje 1,26.27: „Potom reče Bog: Da načinimo čovjeka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji. I stvori Bog čovjeka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.”

Jov 38,6.7: „Na čem su podnožja njena (Zemlje) uglavljena? Ili ko joj je metnuo kamen ugaoni? Kad pjevahu zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu.”

Iz ovih redaka vidimo da je Bog stvorio čovjeka po svome obličju, dakle kao intelektualno, kreativno, moralno biće, koje će odražavati Njegov lik u svojim djelima i namislima i brinuti se o planeti i drugim stvorenjima koja su mu podređena. To stvaranje pratila su druga inteligentna bića u svemiru i radovala se.

Kako je Bog zamislio da funkcioniše odnos između Njega i stvorenih bića i između njih samih? 1. Jovanova 4,7.8.16: „Ljubazni! Da ljubimo jedan drugog; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ima ljubav od Boga je rođen, i poznaje Boga. A koji nema ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog ljubav... I mi poznasmo i vjerovasmu ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu stoji.”

Šta Sveto Pismo zapravo podrazumijeva pod ljubavlju? Znamo da je danas taj pojam veoma iskom-promitovan.

Jovan 14,15: „Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite.” Iz ovog (i mnogih drugih tekstova) vidimo da prava ljubav podrazumijeva voljnu poslušnost. Kome i čemu? Isus Navin 22,5: “Samo pazite dobro da vršite zapovijest i zakon, što vam je zapovijedio Mojsije sluga Gospodnji, da ljubite Gospoda Boga svog i da hodite svim putevima Njegovim, i čuvate zapovijesti Njegove i držite ih se, i da Mu služite svim srcem svojim i svom dušom svojom.”

Nemija 9,6: „Ti si sam Gospod; Ti si stvorio nebo, nebesa nad nebesima i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima, i Ti oživljavaš sve to, i vojska nebeska Tebi se klanja.”

Očito da je Bog stvorio cijeli svemir sa jasnom koncepcijom moralnih i prirodnih zakonitosti po kojima se tvar ima upravljati. Inteligentna bića svoju poslušnost trebala su izražavati **voljnim aktom ljubavi** prema Stvoritelju i drugim stvorenjima. Uslov za postojanje ljubavi je slobodna volja, a ona se uvijek može usmjeriti u nekom alternativnom pravcu ili zloupotrijebiti. Upravo kao što kaže sledeći redak:

Jezdra 9,10: „Sada dakle šta da kažemo, Bože naš, posle toga? Jer ostavimo zapovijesti Tvoje.”

Kao što ljudi zanemaruju Božje zapovijesti, na sličan način postupilo je jedno stvoreno biće:

Jezekilj 28,6.12-17: „Zato ovako veli Gospod Gospod: Što **izjednačuješ srce svoje sa srcem Božjim**... Ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti, i sasvim si lijep. Bio si u Edemu, vrtu Božjem; pokrivalo te je svako drago kamenje: sarad, topaz, dijamant, hrisolit, onih, jaspis, safir, karbunkul, smaragd i zlato; onaj dan kad si se rodio načinjeni ti biše bubnji tvoji i svirale. Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i ja te postavih; ti bješe na svetoj gori Božijoj, hođaše posred kamenja ognjenog. **Savršen bješe na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi**. Od mnoštva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i griješio si; zato ću te baciti kao nečistotu s gore Božje, i zatruću te između kamenja ognjenog, heruvime zaklanjaču! **Srce se tvoje ponese ljepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svjetlošću svojom**; baciću te na zemlju, pred careve ću te položiti da te gledaju.”

Iz gornjeg opisa vidimo da je ovaj anđeo zaklanjač počeo da gaji pretenzije da i on bude kao Bog, da usmjerava sve veću pažnju na sebe i da misli kako je sam sebi dovoljan. Takav čin Biblija kvalifikuje kao „bezakonje“ odnosno uvođenje koncepta koji se suprotavlja Božjem poretku i ustrojstvu života. Ukoliko bi se jedan takav koncept pokazao tačnim, to bi automatski značilo da Božje stvaranje i uspostavljeni poredak nijesu savršeni. Međutim, ova pobuna imala je drugačiji epilog od onog koji je očekivao ovaj anđeo.

Isaija 14,12-14: „Kako pade s neba, zvijezdo danice (Lucifere), kćeri zorina (sine jutra)? Kako se obori na zemlju koji si gazio narode? A govorio si u srcu svom: Izaći ću na nebo, više zvijezda Božjih podignuću presto svoj, i sješču na gori zornoj na strani sjevernoj; izaći ću u visine nad oblake, **izjednačiću se s Višnjim**.”

Svaka ideologija zahtijeva svoje pristalice. Da bi mogao realizovati svoje zamisli, Luciferu je trebala podrška drugih anđela. Otkrivenje 12,4: „I rep njen odvuče **trećinu** zvijezda nebeskih, i baci ih na zemlju.”

Otkrivenje 12,7: „I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njeni. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu. I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svijet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom.”

Lucifer je očito imao veliki prividni početni uspjeh u promociji svog koncepta. On je napao poredak i zakon koji je Bog uspostavio, jer to je ujedno bilo i sredstvo da obori Zakonodavca za čijim položajem je čeznuo. Duh nezadovoljstva i nepovjerenja potajno se širio među anđelima, sve dokle nije prešao u otvorenu pobunu. Bog je mogao da se služi samo onim sredstvima koja su u skladu sa istinom, ljubavi i pravdom. Zato čak i posle otvorene pobune On nije uništio Lucifera odnosno Sotonu kako bi se istinski karakter uzurpatora jasno pokazao. Zbog ovih optužbi takođe se javila neophodnost pokazivanja savršenstva Božjeg zakona i pravednosti Njegove vladavine pred cijelim svemirom.

Posle osujećivanja daljih aktivnosti na širenju pobune na Nebu, Sotona je svoje nove pristalice našao na planeti Zemlji.

Postanje 3. glava: „Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: **Je li istina da je Bog kazao** da ne jedete sa svakog drveta u vrtu? A žena reče zmiji: Mi jedemo rod sa svakog drveta u vrtu; samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. A zmija reče ženi: **Nećete vi umrijeti; nego zna Bog da će vam se u onaj**

dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo. I žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra rod s njega i okusi, pa dade i mužu svom, te i on okusi."

Sotona se poslužio zmijom kao medijumom za navođenje naših praroditelja na sumnju u Božju Riječ, a zatim preko insinuacije da im Bog u stvari uskraćuje veće znanje i dobrobit – na otvorenu neposlušnost. Time je opet postigao prividan uspjeh u svojoj borbi protiv Boga. Međutim, kad je Bog kršiteljima zakona objavio posledice tog čina, kazao je i nešto što je otvorilo nadu povratka izgubljenog položaja i obnovu Božje prvobitne namjere:

Postanje 3,15: „I još mećem neprijateljstvo između tebe (zmije odnosno Sotone) i žene i između sjemena tvog i sjemena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.“ Ovo je značilo da Sotona neće imati potpunu kontrolu nad stanovnicima Zemlje kako je priželjkivao. Postojaće nešto što će čovjeku omogućiti da obnovi pokidane veze sa Bogom. Ukoliko čovjek to hoće. Oni koji ne prihvate način koji je Bog obezbijedio za povratak izgubljenog statusa kvalifikovaće se kao „sjeme zmijino“. Tako je čovječanstvu nagoviješten *veliki Božji plan spasenja*. To je automatski uvelo dva koncepta u sukob, i Sveto Pismo dalje opisuje razvoj velike borbe kroz istoriju i njen konačan ishod. Pad u anarhiju i grijeh poremetio je i sve ostale odnose (vidi Postanje 3,16-19; Rimljanima 8,20.22).

Sam čovjek nije više imao kapaciteta da obnovi razvaljeni duhovni odnos sa svojim Stvoriteljem. Jeremija 13,23: „Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju ili ris šare svoje? Možete li vi činiti dobro naučivši se činiti zlo?“ Potomci Adama i Eve rađali su se po obličju palog čovjeka (Postanje 5,3).

Prekršeni Božji zakon zahtijevao je smrt grešnika. Rimljanima 5,12: „Zato, kao što kroz jednog čoveka dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagriješiš.“ Rimljanima 6,16: „Ne znate li da kome dajete sebe za slugu u poslušanje, slugu ste onog koga slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu?“ 5. Mojsijeva 30,15: „Gle, iznesoh danas preda te život i smrt, dobro i zlo.“ 1. Korinćanima 15,56: „A žalac je smrti grijeh, a sila je grijeha zakon.“ Jakov 1,15: „Tada zatrudnevši slast rađa grijeh; a grijeh učinjen rađa smrt.“ Jedini razlog zašto ova kazna nije odmah primijenjena je stupanje u dejstvo Plana spasenja.

Čovjek je, dakle, od svog pada postao podložan sadejstvu dva različita neumitna zakona: 1) zakonu grijeha (vidi Rimljanima 3:9) ; i 2) Božjem moralnom zakonu koji zahtijeva apsolutnu pravdu! Cijela svrha Plana spasenja bila je izbaviti čovjeka iz jedne takve nemoguće situacije.

Bog u Svetom Pismu se opisuje kao sveznajući. Isaija 46,10: „Koji od početka javljam kraj i izdaleka što još nije bilo; koji kažem: namjera moja stoji i učiniću sve što mi je volja.“ On je u svom predznanju van prostora i vremena morao znati i za predstojeću pobunu svojih stvorenja. Znao je, a ipak je stvarao po planu. Znao je i cijenu iskupljenja i obnove. Znao je i šta će to konačno donijeti. Ali krenimo redom.

Titu 1,2: „Za nadu vječnog života, koji obeća nelažni Bog **prije vremena vječnih**.“ 2. Timotiju 1,9: „Koji nas spase i prizva zvanjem svetim, ne po djelima našim, nego po svojoj naredbi i blagodati, koja nam je dana u Hristu Isusu prije vremena vječnih.“ Bog je imao spreman Plan spasenja u slučaju pobune još u vječnosti prije samog čina stvaranja.

Sam Božji Sin trebalo je da se poistovjeti sa svojim palim stvorenjima i na sebe preuzme kaznu kako bi ih iskupio i oslobodio ropstva grijehu i smrti. 1. Petrova 3,18: „Jer i Hristos jedanput za grijehe naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu...“ Jevrejima 2,15.16: „Budući, pak, da djeca imaju tijelo i krv, tako i On uze udio u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola; i da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi.“

To je značilo Njegov voljni pristanak, čin ljubavi. Jovan 10,17.18: „Zato me Otac ljubi, jer ja (Hristos) dušu svoju polažem da je opet uzmem. Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od Oca svog.“

Planeta Zemlja je, dakle, postala pozornica velike borbe i realizacije Plana spasenja. 1. Korinćanima 4,9: „...Jer bismo gledanje i svijetu i anđelima i ljudima.“ Ali da li je ovaj veliki plan obuhvatio samo stanovnike Zemlje? Kološanima 1,20: „I kroza Nj da primiri sve sa sobom, umirivši

krvlju krsta Njegova, kroza Nj sve, bilo na zemlji ili na nebu." Jevrejima 9,22-24: "I gotovo sve se krvlju čisti po zakonu, i bez prolivanja krvi ne biva oproštenje. Tako je trebalo da se obličja nebeskih (zemaljska svetinja) ovima čiste, a sama nebeska boljim žrtvama od ovih. Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je prilika **prave**, nego u samo nebo, da se pokaže sad pred licem Božijim za nas." Iz ovih tekstova vidimo da Plan spasenja ima svemirske dimenzije i da se na Nebu (mjestu Božjeg prebivanja) odvija stvarni proces pomirenja. Vratićemo se kasnije ovom otkrivenju jer je veoma važno za pravilno shvatanje kompletnog Božjeg Plana.

Značaj Plana spasenja za čovjeka

Kao što smo vidjeli, Bog je čovjeku ponudio priliku za život prema prvobitnom planu. Taj život trebao je biti vječan i čovjek ga opet može steći kroz prihvatanje Plana spasenja. 1. Jovanova 5,11: „I ovo je svjedočanstvo da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život vječni u Sinu je Njegovom.” Jovan 5,24: „Zaista, zaista vam kažem: Ko moju riječ sluša i vjeruje Onome koji je mene poslao, ima život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.” Jovan 3,16: „Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život vječni.” Rimljanima 6,23: „Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božji je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem.”

Da li je ovo dovoljno da se posvetimo ozbiljnom razmišljanju o Božjoj ponudi?

Kako Bog obznanjuje Plan spasenja

Isaija 28,10: „Jer zapovijest po zapovijest (u originalu stoji „uputstvo, instrukcija“), zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo (načelo, sastavni dio, očekivanje), pravilo po pravilo, ovdje malo, ondje malo davaše se.” Bog je oduvijek želio podučiti čovjeka kako na pravilan način da se odnosi prema Njemu, kakvu službu da vrši i šta ta služba zapravo znači. Ali kako to uraditi za pala stvorenja? Grijeh je razdvojio čovjeka i Boga i neposredna komunikacija nije bila moguća. Isaija 59,2: „Nego bezakonja vaša rastaviše vas s Bogom vašim, i grijesi vaši zakloniše lice Njegovo od vas, da ne čuje.” 5. Mojsijeva 4,24: „Jer je Gospod Bog tvoj oganj koji spaljuje i Bog koji revnuje.” Oganj Božje pravednosti spržio bi i najmanje prisustvo grijeha.

Upravo veliki zalog Plana spasenja omogućio je posrednu komunikaciju Boga i čovjeka. Tako je Bog imao pravnog osnova da svojim Duhom djeluje na grešnog čovjeka, savjetuje ga i čuva od potpunog terora i vlasti Sotone i njegovih palih anđela. Čovjek je sa svoje strane morao pokazati spremnost da vjeruje i sluša.

U samom početku istorije ljudskog roda vidimo podjelu na one koji su spremni pokoriti se Božjoj volji i uticaju i one koji to odbacuju. Postanje 4,3-5: „A posle nekog vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu prinos od roda zemaljskog; a i Avelj prinese od prvina stada svog i od njihovog izobilja. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos, a na Kajina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promijenilo.” Ovo se završilo prvim ubistvom na Zemlji (Postanje 4,8). Zapazimo da je Kajin *mislio* da služi Gospodu. U čemu je bila razlika? Jevrejima 11,4: „Vjerom prinese Avelj Bogu veću žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedočanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoči za dare njegove; i kroz nju on mrtav još govori.” U šta je to Avelj vjerovao a Kajin nije? 1. Jovanova 3,12: „Ne kao što Kain bješe od nečastivog i zakla brata svog. I za koji ga uzrok zakla? Jer djela njegova bjehu zla, a brata mu pravedna.” Očigledno da su ljudi u samom početku bili podučeni Planu spasenja i službi koja se očekuje od njih (vidi Postanje 3,21). Prvi grijeh donio je prvu smrt u Edemu. Zaklana je nevina životinja i od njene kože načinjena su pokrivala za gola tijela Adama i Eve. Gospod je to uradio. To je bila tipologija prolivanja nevine krvi za pokrivanje grijeha. Strašna pouka. Avelj je prihvatio Gospodnja uputstva slijedeći taj primjer i žrtvujući životinje, koliko god da je to moralo biti strašno i bolno u njegovom srcu. Kajin je *mislio* da može raditi po svom nahođenju. Danas mnogi takođe misle na sličan način. Ali djela su ubrzo otkrila pobude njegovog srca. Biblijski tekst koji smo naveli jasno kaže da je bio pod kontrolom Sotone.

Dakle, Bog podučava čovjeka službi a on prenosi poruku drugim ljudima. Na taj način dobili smo kompilovane spise koje danas zovemo Biblija ili Sveto Pismo. Pali čovjek radi u Božjem djelu i

pomaže drugim ljudima da prime spasenje. Kakva veličanstvena zamisao i privilegija! Rimljanima 10,17: „Tako, dakle, vjera biva od propovijedanja, a propovijedanje riječju Božijom.” Rimljanima 3,1.2: Šta je dakle bolji Jevrejin od drugih ljudi? Ili šta pomaže obrezanje? Mnogo svakojako; prvo što su im **povjerene riječi Božije.**” Amos 3,7: „Jer Gospod Jahve ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.”

Pored ljudi, aktivni učesnici u sprovođenju Božjih namisli i Plana spasenja su anđeli. Jevrejima 1,14: „Nijesu li svi (anđeli) službeni duhovi koji su poslani na službu onima koji će naslijediti spasenje?” Zaharija 1,10: „Tada čovjek koji stajao među mirtama progovori i reče: Ovo su koje posla Gospod da obilaze zemlju.” Psalam 91,11: „Jer anđelima svojim zapovijeda za tebe da te čuvaju po svim putevima tvojim.” Postanje 28,12: I usni (patrijarh Jakov), a to ljestve stajahu na zemlji a vrhom ticahu u nebo, i gle, anđeli Božji po njima se penjahu i silažahu.“ Oni su nevidljivi za ljudske oči, ukoliko Gospod ne odluči da treba da se otkriju u određenim situacijama. 2. Carevima 6,15-17: „A ujutru, sluga čovjeka Božijeg ustavši izađe, a to vojska oko grada i konji i kola. I reče mu sluga: Jaoh gospodaru, šta ćemo sad? A on (Jelisije) mu reče: Ne boj se, jer je više naših nego njihovih. I pomoli se Jelisije govoreći: Gospode, otvori mu oči da vidi. I Gospod otvori oči momku, te vidje, a to gora puna konja i kola ognjenih oko Jelisija.”

Božji anđeli vode duhovne bitke sa palim anđelima za srca i umove ljudi. Danilo 10,13: „Ali knez carstva persijskog staja mi nasuprot dvadeset i jedan dan; ali, gle, Mihailo jedan od prvih knezova dođe mi u pomoć; tako ja ostah ondje kod careva persijskih.” U ovom retku anđeo objašnjava Danilu razloge svog zakašnjenja u odgovoru na molitvu Bogu. „Knez carstva persijskog“ bio je sam Sotona, a Mihailo (Mikael – Koji je kao Bog) koji mu je došao u pomoć – Hristos – arhi anđeo ili Zapovjednik anđela. U ovoj ulozi Gospod se često javljao Božjim vjernim ljudima. Efescima 6,12: „Jer naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovog sveta, s duhovima pakosti ispod neba.“

Sada nam ostaje da utvrdimo šta je to Bog otkrio svojim slugama o Planu spasenja. Kako treba da postupe ljudi na zemlji u svjetlosti ovog otkrivenja?

Istorijski pregled realizacije Plana spasenja

Vidjeli smo da je Bog na samom početku pobune na planeti Zemlji nagovijestio Plan spasenja i iskupljenje u „ženinom sjemenu“ (Postanje 3,15). Nesporedno nakon toga, žrtvovane su prve životinje (21. redak). Ljudi su podučavani Božjim uredbama. Bilo je sjajnih primjera vjernosti. Postanje 5,22: „A rodiv Matusala poživje Enoh jednako po volji Božjoj trista godina, rađajući sinove i kćeri...” Ali poplava zla i grijeha širila se zapanjujućom brzinom. Čak i oni koji su nazvani „sinovima Božjim“ (ljudi koji su vjerom prihvatili Božji autoritet, zakone i planove; vidi Postanje 6,2.4), popustili su iskušenjima. „I Gospod vidjeći da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovog svagda samo zle“ (Postanje 6,5), pustio je Potop da zatre stanovnike iskvarenog svijeta. Noje, koji je 120 godina pozivao na pokajanje i upozoravao na dolazeću katastrofu, preživio je u barci sa svojom širom porodicom i izabranim parovima životinjskih vrsta.

Jevrejima 11,7: „Vjerom Noje primivši zapovijest i pobojavši se onog što još ne vidje, načini kovčeg za spasenje doma svog, kojim osudi sav svijet, i posta nasljednik pravednosti po vjeri.”

Nakon Potopa, Bog obnavlja svoj zavjet sa ljudima (Postanje 9. glava). Treba zapaziti da je Noje odmah po izlasku iz barke prinio žrtve paljenice (Postanje 8,20.21), što je bila poznata tipologija Plana spasenja još od pada u grijeh.

Ljudi su se ubrzo namnožili a paralelno s tim umnožilo se i bezakonje. Bog se još jednom na drastičan način morao umiješati u ljudske poslove prilikom gradnje Vavilonske kule – simbola pobune protiv Gospoda (Postanje 11,1-9). Postojala je realna opasnost da prava vjera nestane sa lica zemlje utopljenja u pagansku mitologiju i ljudske tradicije. Bog je stoga pozvao određenog čovjeka, patrijarha Avrama: „Idi iz zemlje svoje i od roda svog i iz doma oca svog u zemlju koju ću ti ja pokazati. I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov. Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju, i prokleću one koji tebe usproklinju; i u **tebi će biti blagoslovena sva plemena na**

zemlji." (Postanje 12,1-3) Jevrejima 11,8-12: „Vjerom poslušaj Avraam kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju htjede da primi u nasljedstvo, i iziđe ne znajući kuda ide. Vjerom dođe Avraam u zemlju obećanu, kao u tuđu, i u kolibama življaše s Isakom i s Jakovom, sunaslednicima obećanja tog. Jer čekaše grad koji ima temelje, kome je zidar i Tvorac Bog. Vjerom i sama Sara nerotkinja primi silu da zatrudni i rodi preko vremena starosti; jer držaše za vjernog Onog koji obeća. Zato se i rodiše od jednog, još gotovo mrtvog, kao zvijezde nebeske mnoštvom, i kao nebrojeni pijesak pokraj mora.”

Božji plan je bio izvođenje cijelog jednog naroda koji će biti osoben na zemlji po tome što će držati Njegove zakone i uredbe i predstaviti veliki Plan spasenja ostatku čovječanstva. Tako je Bog podigao jevrejski narod, koji se trebao namnožiti i dobiti Hanansku zemlju u nasleđe (Postanje 13,14-17), što je bilo tip velikog nebeskog nasljedstva obećanog spasenima nakon konačne realizacije Plana spasenja. Ali da bi ih sačuvao od okolnih ratnički nastrojenih varvarskih naroda, stanovnika Hanana, dok su još bili malobrojni i nejak, Bog je planirao da ih odvede u Egipat i tamo skloni na 400 godina (Postanje 15,13) u Gesemskoj dolini. Kroz izuzetnu priču o mladom Josifu, koji je od svoje braće bio prodat kao rob i odveden u Egipat, pa do njegovog nevjerovatnog uspjeha u toj zemlji i dolaska Izraelove porodice i naseljenja Gesema, možemo da vidimo kako Bog na nevjerovatne načine koristi različite okolnosti za ispunjenje svojih namjera. Pomogle su čak i predrasude Egipćana prema pastirima da ih ostave na miru u sigurnosti Gesema. Bog je blagoslovio svoj narod koji je brzo napredovao i množio se.

Egipćani su zbog straha od sve veće sile izraelskog naroda uveli represivne mjere, ali Bog je odlučio da izvede svoj narod i obračuna se sa egipatskim paganskim „bogovima“. Iza kulisa paganskih božanstava uvijek su stajali demoni, čija namjera je bila osujetiti Božji plan spasenja i navesti čovjeka da se udalji i odrekne od Boga. Bog je osposobio i podigao vođu svom narodu u ličnosti Mojsija, koji je u Božje ime uputio zahtjev faraonu da oslobodi Njegov narod. Posle niza dramatičnih događaja, faraon je konačno pustio Jevreje. Tada je ustanovljen praznik Pashe kao spomen na to veliko izbavljenje (Izlazak 12,1-27). Gospod je poveo svoj narod pustinjom a faraon sa vojskom krenuo u potjeru. Čudesni prelazak preko Crvenog mora (najvjerovatnije preko današnjeg zaliva Akaba) omogućio im je napokon sigurnost od Egipćana. Odatle su krenuli ka mjestu zvanom Mera (Izlazak 15,23), gdje je Gospod kazao sledeće: „I reče: Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svog, i učiniš što je pravo u očima Njegovim, i ako prigneš uho k zapovijestima Njegovim i sačuvaš sve uredbe Njegove, nijednu bolest koju sam pustio na Egipat neću pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, ljekar tvoj.” Bog upućuje svoj narod na činjenicu da jedino poslušnost moralnim i prirodnim zakonima koje je On dao donose zdravlje i prosperitet: duhovno, fizički i mentalno.

Kasnije u Sinajskoj pustinji Bog proširuje svoja obećanja i priprema narod na ulazak u zavjetni odnos sa Njim. Izlazak 19,5.6: „A sada ako dobro uzaslušate glas moj i ušćuvate zavjet moj, bićete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemlja. I bićete mi carstvo svešteničko i narod svet. To su riječi koje ćeš kazati sinovima Izrailjevim.” Tu na gori Sinaju, Bog je na eksplicitan način objavio moralni Zakon, Deset Zapovijesti (Izlazak 20,2-17), temelj zavjeta, u pisanoj formi na dvije kamene ploče:

- I Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog. Nemoj imati drugih bogova uza me.
- II Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje. Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijehe otačke na sinovima do trećeg i do četvrtog koljena, onih koji mrze na mene; a činim milost na hiljadama onih koji me ljube i čuvaju zapovijesti moje.
- III Ne uzimaj uzalud ime Gospoda Boga svog; jer neće pred Gospodom biti prav ko uzme ime Njegovo uzalud.
- IV Sjećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijedan posao, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među

vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i šta je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.

- V Poštuj oca svog i mater svoju, da ti se produže dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.
- VI Ne ubij.
- VII Ne čini preljube.
- VIII Ne kradi.
- IX Ne svjedoči lažno na bližnjeg svog.
- X Ne poželi kuću bližnjeg svog, ne poželi ženu bližnjeg svog, ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti išta što je bližnjeg tvog.

Pored Zakona Deset Zapovijesti, Bog je dao i druge zakone i propise kojih se trebalo pridržavati u teokratskom uređenju koje je postavio u Izraelu. Bog je takođe dao instrukcije da se načini svetište i uvedu u detalje propisana služba i obredi koji će predstavljati Plan spasenja. Izlazak 25,8.9.40: „I neka mi načine svetinju, da među njima nastavam; kao što ću ti pokazati sliku od šatora i sliku od svih stvari njegovih, tako da načinite... I gledaj, te načini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.“ Aronovi sinovi određeni su za svešteničku službu, a ploče Zakona stavljene su u Kovčeg zavjeta kao osnov saveza i svjedočanstvo. Knjiga zakona (svih ostalih uredbi) bila je stavljena pored Kovčega zavjeta (5. Mojsijeva 31,26).

Božji Zakon je veliko mjerilo pravednosti i suda. Taj Zakon traži smrt prekršitelja, ali prema planu uređenja Svetilišta, iznad njega se nalazio poklopac koji se nazivao Presto milosti. Iznad prestola milosti nalazila se Šekina, mjesto na kojem se pokazivala Božja prisutnost, gdje je Bog između heruvima objavljivao svoju volju (Izlazak 25. glava). Kroz službu pomirenja pokajani grešnici mogli su dobiti oprostaj. Sve ovo bila je velika slika Hristove pomiriteljske službe za naše otkupljenje, gdje su se sreli „milost i istina“ i poljubili „pravda i mir“ (Psalam 85,10).

U knjizi Izlaska 24,3-8 opisana je ratifikacija (potvrđivanje) saveza ili zavjeta između Boga i Njegovog naroda (vidi takođe 5. Mojsijeva 31,9-13).

Tipologija Plana spasenja kroz službu u zemaljskom svetištu

U 3. knjizi Mojsijevoj detaljno je opisana služba koja se imala vršiti u Svetinji. Ovdje se nećemo baviti svim detaljima, ali ćemo pokušati ukratko izvući jasnu tipologiju Plana spasenja na osnovu njenog istorijskog ispunjenja i predskazanih aspekata čije ispunjenje se očekuje u budućnosti.

U 3. Mojsijevoj, glava 23, nabrojano je sedam praznika koje je Božji narod trebao slaviti¹:

„Ovo su praznici Gospodnji, sabori sveti, na koje ćete se sabirati u vrijeme njihovo:

- 1) Četrnaestog dana prvog mjeseca uveče, **pasha** je Gospodnja (5. stih).
- 2) A petnaestog dana istog mjeseca **praznik je prijesnih hljebova** Gospodu; sedam dana jedite hljebove prijesne (6. stih)
- 3) Prvi dan neka vam bude sabor sveti, nikakav posao ropski ne radite. Nego za sedam dana prinosite Gospodu žrtve ognjene; a sedmi dan neka je sabor sveti; ne radite nijedan posao ropski (stihovi 7.8).“ Praznik Prvina svetkuje se prvog dana nakon Šabata tokom sedmodnevnog praznika Beskvasnih hljebova.
- 4) „Potom od prvog dana po suboti, od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtanu, brojte sedam nedjelja punih; **do prvog dana po sedmoj nedjelji nabrojte pedeset dana; onda prinesite nov dar Gospodu.**“ (stihovi 15.16). Ovo je Praznik sedmica ili Šavuot.

Ovo su četiri prolječna praznika koji su svoje ispunjenje našli u Mesijinom (Hristovom) Prvom dolasku. Pasha je predlika Mesije kao pravog Božjeg Jagnjeta za žrtvu. 1. Korinćanima 5,7: „...Jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos.“ Kvasac je u Bibliji simbol grijeha (vidi Matej 16,6.11; Luka 12.1; 1. Korinćanima 5,7...). U Božjem hramu je korišćen beskvasni hljeb (3. Mojsijeva 2,11; 6,16.17; 10,12).

---

¹ Za proučavanje starozavjetnih praznika potrebno je poznavati biblijsko računanje vremena po lunarnom kalendaru.

Mesija je ispunio Praznik beskvasnih hljebova kao čista, nevina žrtva, koja ni u grobu nije doživjela proces ukvašavanja i raspadanja, jer Bog nije dao „da Svetac Njegov vidi trulost.” (Psalam 16,10; vidi Djela apostolska 13,34.37). Praznik prvina prikazuje vaskrsenje Mesije. Ovaj praznik svetkovao se sutri dan nakon Šabata. Prema biblijskom tekstu taj dan je prvi dan sedmice, dakle tačno onaj u koji je Gospod Isus vaskrsao!

Tako imamo sledeću hronologiju: Pasha (14. nisan), Praznik beskvasnih hljebova u trajanju od 7 dana (15-21. nisan), i Praznik prvina koji se slavio prvi dan posle sedmičnog dana od odmora. U godini Hristovog žrtvovanja, Pasha se obilježavala u četvrtak (14. Nisan), prvi dan Beskvasnih hljebova bio je u petak (15. nisan), a Prvine su bile u nedjelju (17. nisan)! Apostol Pavle kaže u 1. Korinćanima 15,20: „Ali Hristos usta iz mrtvih, i bi novina (prvina) onima koji umriješše.“

O ispunjenju *Praznika sedmica* govori istorijski zapis u knjizi Djela apostolska, 2. glava, na Pedesetnicu (žetva)!

Ostalo je da navedemo 3 jesenja praznika:

5) „Prvi dan sedmog mjeseca neka vam je odmor, **spomen trubni (Roš Hašana)**, sabor sveti.” (3. Mojsijeva 23,24) Ovaj praznik predstavlja najavu Dana očišćenja (suda). Dakle, Dan očišćenja predstavlja istražni sud. To znači da njegov početak mora biti najavljen. Da li se to zaista dogodilo? Da, adventni pokret je objavio vijest „dođe čas suda Njegova!”

6) „A deseti je dan tog mjeseca sedmog **Dan očišćenja**; sabor sveti neka vam je, i mučite duše svoje, i prinesite Gospodu žrtvu ognjenu.” (27. stih)

Tipologija Dana očišćenja (najvažnijeg praznika) veoma je bitna i zato ćemo joj posvetiti posebnu pažnju. Božja Riječ kaže: „Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; **bićete očišćeni od svih grijeha svojih pred Gospodom.**” (3. Mojsijeva 16,30)

Da bismo pravilno shvatili šta ovo znači u Planu spasenja, pored službe u zemaljskoj svetinji neophodno je proučiti proročanstva iz knjige proroka Danila koja daju jasne vremenske odrednice za prvi dolazak i službu Mesije (proročanstvo o 70 sedmica i 2300 dana; Danilo 8. i 9. poglavlje).² Evo sažetog pregleda ovih proročanstava:

„Do dvije hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti.”				
2300 proročkih dana = 2300 godina				
„70 nedjelja je određeno tvome narodu.”				
490 godina				
Prije Hrista		Posle Hrista		
457.	408.	27.	31.	34.
1844.				
7 sedmica ili 49 godina	62 sedmice ili 434 godine	1 sedmica ili 7 godina	1810 godina	

Isus Hristos, Božji Pomazanik, nakon ispunjenja četiri prolječna praznika vaznio se na Nebo, gdje je u Nebeskoj Svetinji započeo prvosveštenu službu. Jevrejima 8,1.2: „A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takvog Poglavara sveštenu koji sjedi s desne strane prestola Veličine na nebesima; koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovjek.” Apostol Pavle dalje kaže da zemaljski sveštenici „služe obličju i sjenu nebeskih stvari, kao što bi rečeno Mojsiju kad htjede skiniju da načini: Gledaj, reče, da načiniš sve po prilici koja ti je pokazana na gori.” (5. stih) Hramska starozavjetna služba prestala je sa važnošću Mesijinom smrću na krstu. Danilo 9,26.27: „A posle te šezdeset i dvije nedjelje

² Za detaljnije proučavanje Danilovih vremenskih proročanstava, preporučujem knjigu ISTINA I NAŠE VRIJEME (dr Valter Fajt), poglavlje 1, od podnaslova „Proročanstvo o sedamdeset sedmica” (str. 8-13), koja se može preuzeti na sajtu <http://pavlescgc-bc-cetinje.com>

pogubljen će biti pomazanik... I utvrdiće zavjet s mnogima za nedjelju dana, a u polovinu nedjelje **ukinuće žrtvu i prinos...**" Kološanima 2,14: „I izbrisavši pismo uredbe koja bješe protiv nas, i to uzevši sa srijede prikova ga na krstu.”

Dakle u Nebeskom svetištu odvijaju se faze pomirenja i očišćenja grijeha Božjeg naroda. Jevrejima 9. i 10. glava: „Tako i prvi zavjet imaše pravdu bogomoljstva i svetinju zemaljsku. Jer skinija bješe načinjena prva, u kojoj beše svijećnjak i trpeza i postavljeni hlebovi, što se zove svetinja. A za drugim zavesom bješe skinija, koja se zove svetinja nad svetinjama, koja imaše zlatnu kadionicu, i kovčeg zavjeta okovan svuda zlatom, u kome bješe zlatan sud s manom, i palica Aronova, koja se bješe omladila, i ploče zavjeta. A više njega bjehu heruvimi slave, koji osjenjavahu oltar; o čemu se ne može sad govoriti redom. A kad ovo bješe tako uređeno, ulažahu sveštenici svagda u prvu skiniju i savršivahu službu Božiju. A u drugu ulažahu jednom u godini sam poglavar sveštencički, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja. Ovim pokazivaše Duh Sveti da se još nije otvorio put svetih, dokle prva skinija stoji; koja ostade prilika za sadašnje vrijeme, u koje se prinose dari i žrtve, i ne mogu da se svrše po savjesti onog koji služi. Osim u jelima i pićima, i različnom umivanju i pravdanju tijela, koje je postavljeno do vremena popravljenja. Ali došavši Hristos, poglavar sveštencički dobara koja će doći, kroz bolju i savršeniju skiniju, koja nije rukom građena, to jest, nije ovog stvorenja, ni s krvlju jarčijom, niti telećom, nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju, i nađe vječni otkup. Jer ako krv junčija i jarčija, i pepeo juničin, pokropivši njom opoganjene, osvećuje na tjelesnu čistotu; a kamoli neće krv Hrista, koji Duhom Svetim sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savjest našu od mrtvih djela, da služimo Bogu Živom i Istinitom? I zato je **novom zavjetu posrednik**, da kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka u prvom zavjetu, obećanje vječnog nasljedstva prime zvani. Jer gdje je zavjet valja da bude i smrt onog koji čini zavjet... I gotovo sve se krvlju čisti po zakonu, i bez prolivanja krvi ne biva oproštenje. Tako je trebalo da se obličja nebeskih ovima čiste, a sama nebeska boljim žrtvama od ovih. Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sad pred licem Božijim za nas; niti da mnogo puta prinosi sebe, kao što poglavar sveštencički ulazi u svetinju svake godine s krvlju tuđom: inače bi On morao mnogo puta stradati od postanja svijeta; a sad jednom na svršetku vijeka javi se da svojom žrtvom satre grijeh. I kao što je ljudima određeno jednom umrijeti, a potom sud: tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogih grijeha; a drugom će se javiti bez grijeha na spasenje onima koji Ga čekaju. Jer zakon imajući sjen dobara koja će doći, a ne samo obličje stvari, ne može nikada savršiti one koji pristupaju svake godine i prinose one iste žrtve... Jer krv junčija i jarčija ne može uzeti grijeha... Tada reče: Evo dođoh da učinim volju Tvoju, Bože. **Ukida prvo da postavi drugo...** I svaki sveštenik stoji svaki dan služeći i jedne žrtve mnogo puta prinoseći koje nikad ne mogu uzeti grijeha. A On prinesavši jedinu žrtvu za grijeha sjedi svagda s desne strane Bogu. Čekajući dalje dok se polože neprijatelji Njegovi podnožje nogama Njegovim. Jer jednim prinosom savršio je vavijek one koji bivaju posvećeni. A svjedoči nam i Duh Sveti; jer kao što je unaprijed kazano: Ovo je zavjet koji ću načiniti s njima posle onih dana, govori Gospod: Daću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovim napisaću ih; i grijeha njihove i bezakonja njihova neću više spominjati. A gdje je oproštenje ovih **ondje više nema priloga za grijeha**. Imajući, dakle, slobodu, braćo, ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novim i živim. Koji nam je obnovio zavjetom, to jest tijelom svojim, i sveštenika velikog nad domom Božijim: da pristupamo s istinim srcem u punoj vjeri, očišćeni u srcima od zle savjesti, i umiveni po tijelu vodom čistom; da se držimo tvrdo priznanja nade: jer je vjeran onaj koji je obećao.”

Prema hronologiji iz Danilovog proročanstva, 2300 dana odnosno godina isteklo je 1844. godine kada je Hristos kao veliki Poglavar Sveštencički završio čišćenje svetinje na Nebu i prešao u drugi dio koji se zove Svetinja nad svetinjama, gdje se obavlja konačno čišćenje

grijeha i istražni sud (vidi članak „Biblijska perspektiva Božjeg suda“).

Kad završi svoju sveštenu službu, On će doći po drugi put kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima sa izvršnom presudom zemaljskim stanovnicima (vidi Matej 16,27; Otkrivenje 17,14).

Sada ostaje da vidimo kako se završavala služba na Dan očišćenja. U 3. Mojsijevoj, 16. glava, posle opisa priprema i žrtve koju je prinosiso prvosveštenik (Aron) za sebe i svoj dom, u 3 stihu stoji nalog da „od zbora sinova Izrailjevih uzme dva jarca za žrtvu radi grijeha, i jednog ovna za žrtvu paljenicu.“ Stihovi 7-10: „Potom neka uzme dva jarca, i neka ih metne pred Gospoda na vrata šatora od sastanka. I neka Aron baci žrijeb za ta dva jarca, jedan žrijeb Gospodu a drugi žrijeb Azazelu. I neka Aron prinese na žrtvu jarca na kog padne žrijeb Gospodnji, neka ga prinese na žrtvu za grijeh. A jarca na kog padne žrijeb Azazelov neka metne živa pred Gospoda, da učini očišćenje na njemu, pa neka ga pusti u pustinju Azazelu.“

Tekst dalje kaže da se jarac za Gospoda klaao „za grijeh narodni“ (15. stih), što je simbol Hrista koji umire za grijeh svog naroda (vidi Jevrejima 7,27). Stih 16: „I tako će očistiti svetinju od nečistota sinova Izrailjevih i od prestupa njihovih u svim grijesima njihovim; tako će učiniti i u šatoru od sastanka, koji je među njima usred nečistota njihovih.“ Ovdje vidimo da i samoj svetinji trebalo očišćenje. Zašto? Zbog svih prestupa koji su tokom svakodnevne službe pomirenja unošeni u svetinju. Treba zapaziti da svakodnevna služba, tamid, nikad nije prekidana, što ukazuje na neprekidnu raspoloživost Hristove žrtve u korist grešnika koji se kaju. Ali ta krv je unošena samo u prvo odjeljenje svetinje. Na Dan očišćenja (koji se poistovjećuje sa danom suda), krv se unosila u drugo odjeljenje, krv jarca za Gospoda, ali nad njim prvosveštenik nije polagao ruke radi priznavanja grijeha. To znači da je ova krv bila čista i prala sve nagomilane grijeha tokom godine. Analogno tome, Hristova krv u stvarnosti nebeske svetinje briše zapise o našim pokajanim grijesima (vidi Jevrejima 9,23 i Djela 3,19). Kao što se proces očišćenja grijeha u zemaljskoj svetinji nije završavao smću zaklane životinje, tako se ni proces očišćenja koji obavlja Mesija, Jagnje zaklano od postanja svijeta (Otkrivenje 13,8), neće završiti do konačnog prestanka Njegove prvosveštenu službe i očišćenja Nebeske svetinje.

Šta je onda simbolički predstavljao jarac za Azazela? Stihovi 20-22: „A kad očisti svetinju i šator od sastanka i oltar, tada neka dovede jarca živog. I metnuvši Aron obje ruke svoje na glavu jarcu živom, neka ispovijedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailjevih i sve prestupe njihove u svim grijesima njihovim, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da čovjeku spremnom da ga istjera u pustinju.“

Sveštenik je dakle završio službu očišćenja i napustio svetinju. Zatim je „skupljene“ grijeha iz svetinje prenosio na živog „jarca za Azazela“ koji je napokon izgonjen u pustinju na put bez povratka. Ovo predstavlja prenošenje pokajanih grijeha na Sotonu, uzročnika i stvarnog krivca za nastanak grijeha. Stvarno izgnanstvo Sotone u „pustinju“ i odvajanje od Božjeg naroda desiće se nakon Mesijinog Drugog dolaska za vrijeme hiljadu godinu kada će Zemlja biti opustošena (spaseni preneseni na Nebo a izgubljeni pobijeni), a on sa svojim demonima ograničen da tu boravi (vidi Otkrivenje 20. glava).

Ostaje još da odgovorimo šta se dešava sa nepokajanim grijesima i grešnicima. Podsjetimo se šta je narod trebao činiti na Dan očišćenja. Bog kaže „mučite duše svoje“ (3. Mojsijeva 23,27). „A svaka duša koja se ne bi mučila u taj dan, da se istrijebi iz naroda svog. I svaku dušu koja bi radila kakav posao u taj dan, ja ću zatrti dušu onu u narodu njenom.“ (stihovi 29.30). Ista kazna sledovala je za „kvarenje zavjeta“ na neki drugi način kao npr. neobrezanjem (vidi Postanje 17,14), koje je uvijek bilo simbol pokajanja odnosno obrezanja srca (vidi Jeremija 4,4). Analogija je jasna: ukoliko čovjek nije voljan da se pokaje (muči dušu svoju) i prihvati Božji dar spasenja, ne postoji nikakav drugi način na koji bi se mogao spasti. 1. Jovanova 5,10-12: „Koji vjeruje Sina Božijeg ima svjedočanstvo u sebi; koji

ne vjeruje Bogu načinio Ga je lažom, jer ne vjerova svjedočanstvu koje svjedoči Bog za Sina svog. I ovo je svjedočanstvo da nam je Bog dao život vječni; i ovaj život vječni u Sinu je Njegovom. **Ko ima Sina Božijeg ima život; ko nema Sina Božijeg nema život.**

Nepokajani grešnici biće vaskrsnuti za sud. Jovan 5,29: „I izići će koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda.” Danilo 12,2: „I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život vječni, a drugi na sramotu i prekor vječni.“ Otkrivenje 20,5.12-15: „A ostali mrtvaci ne oživješe, dokle se ne svrši hiljada godina... I videh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po djelima svojim. I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelima svojim. I smrt i pakao bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. I ko se ne nađe napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.” Druga smrt je konačna smrt, za vječnost. Ista sudbina zadesiće i uzročnika grijeha (Otkrivenje 20,10; vidi takođe Danilo 7,11 i Jezekilj 28,18).

- 7) Sedmi i poslednji praznik u godini zvao se **Praznik sjenica**. 3. Mojsijeva 23,34: „Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: Petnaestog dana sedmog mjeseca praznik je sjenica za sedam dana Gospodu.” 5. Mojsijeva 16,13-15: „Praznik sjenica praznuj sedam dana, kad zbereš s gumna svog i iz kace svoje. I veseli se na praznik svoj ti i sin tvoj i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit i došljak i sirota i udovica, što budu u mjestu tvom. Sedam dana praznuj praznik Gospodu Bogu svom na mjestu koje izabere Gospod, kad te blagoslovi Gospod Bog tvoj u svakoj ljetini tvojoj i u svakom poslu ruku tvojih; i budi veseo.”

Otkrivenje 7,9-12: „Po tom vidjeh, i gle, narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i koljena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bijele, i **palme u rukama njihovim**. I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sjedi na prestolu, i Jagnjetu. I svi anđeli stajahu oko prestola i starješine i četiri životinje, i padoše na lice pred prestolom, i pokloniše se Bogu. Govoreći: Amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem va vijek vijeka. Amin.” Ovaj praznik simbolički predstavlja veliko okupljanje i slavlje spasenih u nebeskom Hananu. Isaija 25,9: „I reći će se u ono vrijeme: Gle, ovo je Bog naš, Njega čekasmo, i spašće nas; ovo je Gospod, Njega čekasmo; radovaćemo se i veselićemo se za spasenje Njegovo.”

Jovan 14,2.3: „Mnogi su stanovi u kući Oca mog. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja.”

Jevrejski kalendar i 7 godišnjih praznika³:

NAZIV MJESECA	TRAJANJE	PRAZNICI	
1. Nisan	30 dana	14. nisan 15-21. nisan Prvi dan posle Šabata	Pasha Beskvasni hljebovi Prvine
2. Ijar	29 dana		
3. Šivan	30 dana	Pedeseti dan nakon Prvina	Pedesetnica
4. Tamuz	29 dana		
5. Av	30 dana		
6. Elul	29 dana		
7. Tišri	30 dana	1. tišri 10. tišri 15-21. tišri	Trube Dan očišćenja Sjenice
8. Hešvan	29 ili 30 dana		

³ Po gregorijanskom (današnjem) kalendaru, Pasha pada u martu ili aprilu, Praznik sedmica u maju ili junu, a Trube i Jom Kipur (Dan očišćenja) u septembru ili oktobru.

9. Kislev	29 ili 30 dana		
10. Tevet	29 dana		
11. Ševat	30 dana		
12. Adar	29 dana (30 ako je prestupna godina)		

Ostala starozavjetna simbolika i njeno ispunjenje

SIMBOL	BIBLIJSKA REFERENCA	PRIMJENA	BIBLIJSKA REFERENCA
Krv	3. Mojsijeva 17,11	Hristova žrtva očišćenja, simbol života	Jevrejima 9,22
Voda	2. Mojsijeva 40,12	Uklanja spoljnu nečistoću, i ukazuje na Izvor žive vode kojom nas Bog pere od grijeha i daje život	Zaharija 13,11 1. Jovanova 5,5.6 Jovan 4,10.13.14
Vatra	Malahija 3,2.3 3. Mojsijeva 9,24	Simbol Svetog Duha koji spaljuje nečistotu ili pokazuje Božje prihvatanje svega što je vrijedno.	Isaija 4,4
Ulje	2. Mojsijeva 30,25.31-33 3. Mojsijeva 2,1	Pomazanje Svetim Duhom	3. Mojs. 8,12; Isaija 61,1 1. Jovanova 2,20.27
So	3. Mojsijeva 2,13	Predstavlja uticaj Božjeg naroda na okruženje	Matej 5,13 Marko 9,49.50 Kološanima 4,6
Kvasac	3. Mojsijeva 2,11; 6,17	Simbol grijeha koji kvari	Matej 16,6-12 Luka 12,1 1. Korinćanima 5,6-8
Masline	Nemija 8,13-15	Božja Riječ Starog i Novog Zavjeta	Zaharija 4 Otkrivenje 11,3-12
Čišćenje gube	3. Mojsijeva 13. i 14. glava	Predstava grešnog stanja koje samo Bog može izliječiti. Pregled je mogao vršiti isključivo sveštenik!	Matej 8,2-4
Razne tjelesne nečistoće	3. Mojsijeva 12. i 15. glava	Ukazuju na neophodnost očišćenja od „svih vrsta opoganjenosti tijela i duha“	2. Korinćanima 7,1
Žrtva paljenica	3. Mojsijeva 1,1-17	Hristova žrtva. Svakodnevno posvećenje Bogu kroz Hristovu žrtvu	Jevrejima 13,10-12 Jezekilj 20,40.41 Rimljanima 12,1
Životinje za žrtvu paljenicu (golub, vrabac, junac, jarac, jagnje)	3. Mojsijeva 1,3.10.14; 14,4	Ukazuju na Spasitelja i takođe predstavljaju grešnika koji se posvećuje	
Sveštenik	3. Mojsijeva 21	Posrednik „bez mane“ između Boga i grešnika koji se kaju	Jevrejima 8, 9 i 10 glava
Oplećak sa imenima 12 plemena Izraelovih	2. Mojsijeva 39,2-7	Simbol Hrista koji nosi imena Božje djece u srcu	Isaija 49,16 Jovan 10,3
Jestive žrtve (minha)	3. Mojsijeva 2,1-16	Pripadnost Hristu, spremnost da Mu se sve daruje	2. Timotiju 4,6
Zahvalne žrtve	3. Mojsijeva 3,1-17; 22,21-25	Zahvalnost Bogu: 1) na Njegovoj ljubavi i dobroti ; 2) na posebnim darovima i blagoslovima; 3) na izvršenju zavjeta	2. Korinćanima 9,15 1. Korinćanima 1,4; 15,57 Filipljanima 1,26

Žrtva za grijeh	3. Mojsijeva 4-7	Hristos	Isaija 53,5
Nenamjerni grijesi	3. Mojsijeva 4,5; 6,24-30	Različiti položaji grešnika zahtijevali su različite žrtve. Stepem krivice utvrđuje se na osnovu primljene svjetlosti	Luka 12,48 1. Jovanova 5,17 Rimljanima 3,23; 14,23 Jakov 4,17
Namjerni grijesi	3. Mojsijeva 6,1-7	Zahtijevaju pravednu naknadu štete i popravljaju posledica učinjenih zlih djela.	1. Jovanova 1,9
Namjerni grijesi koji se ne mogu oprostiti	5. Mojsijeva 17,2-6 2. Mojsijeva 31,15 4. Mojsijeva 15,30-36	Kažnjavaju se smrću počinioaca	Jevrejima 10,26-31 Matej 12,31.32 1. Jovanova 5,16.17
Predvorje Svetinje	2. Mojsijeva 27. glava 30,17-21	Hristovo žrtvovanje	Isaija 53. glava Jovan 1,29 Otkrivenje 5,6
Svetinja	Jevrejima 9,2	Hristovo posredovanje	1. Timotiju 2,5 Jevrejima 8,1-5; 9,1-7
Svetinja nad svetinjama	Jevrejima 9,3-5	Hristovo suđenje	Danilo 7,7-14 Otkrivenje 1,12-18; 11-18.19; 14,7
Oltar za žrtve paljenice	2. Mojsijeva 38,1-7	Prinos Gospodu	Jevrejima 8,3
Umivaonica	2. Mojsijeva 38,8	Priprema za svetu službu	Matej 3,11 Isaija 4,4 Djela 10,47
Sto sa hljebovima	2. Mojsijeva 40,22	Zavisnost od Boga za tjelesnu i duhovnu hranu. Hristos kao živi hljeb	Jovan 6,48-51
Sedmokraki svijećnjak	2. Mojsijeva 25,31-37	Sedam Božjih duhova	Otkrivenje 1,12.13; 4,5
Kadioni oltar	2. Mojsijeva 30,1-7	Molitve svetih pred Bogom	Otkrivenje 4,5; 8,3
Kovčeg zavjeta	2. Mojsijeva 25,10-16	Božji moralni zakon	Otkrivenje 11,19; 15,5
Presto milosti	2. Mojsijeva 25,17-21	Božja milost	2. Mojsijeva 34,6
Šekina	2. Mojsijeva 25,22 4. Mojsijeva 7,89	Otkrivenje Božjeg prisustva, volje i slave	Jezekilj 10,18.19
Mana (nebeski hljeb)	2. Mojsijeva 16,14-35 Psalam 78,24.25	Hristos - hljeb života	Jovan 6,48-51 Otkrivenje 2,17
Adam	1. Mojsijeva 2,7	Tip Hrista, drugog Adama, kao Oca čovječanstva	1. Korinćanima 15,45 Rimljanima 5,12.14.15.17
Melhisedek	1. Mojsijeva 14,18.19 Psalam 76,2	Tip Hrista kao velikog Prvosveštenika	Psalam 110,4 Jevrejima 6,20 i 7. glava
Avraam	1. Mojsijeva 12-25	Otac svih koji vjeruju	Rimljanima 4,9-25 Galatima 3,6-9
Isak	1. Mojsijeva 22,1-18	Predlika žrtve Božjeg Sina	Rimljanima 8,32 Jakov 2,21 Jevrejima 11,17-19
Jakov	1. Mojsijeva 32,24-32	Predstavlja duhovnu borbu za Božji blagoslov	1. Mojsijeva 32,28 Jeremija 30,7
Avraam, Isak i Jakov	2. Mojsijeva 3,15	Tri oca Izraela predstavljaju karakteristike koje Božji narod mora iskusiti: vjeru, novorođenje i duhovnu borbu	Matej 22,32 Galatima 3 glava; 4,21-31 Jeremija 30,7
Josif	1. Mojsijeva 37-50	Predlika Hrista - žrtva zavisti i ljubomore, izdat, podnio nepravdu	Jevanđelja
Mojsije	Mojsijeve knjige	Tip Hrista - Vođa Izraela iz ropstva u Obećanu zemlju. Predstavnik spasenih koji će biti vaskrsnuti	Cjelokupni Plan spasenja Matej 17,3 5. Mojsijeva 34,6 Juda 1,9

David („Ljubljeni“)	1. Samuilova 16. glava i dalje	Slika Hrista kao Cara	Osija 3,5 2. Samuilova 7,16 Psalam 89,34-37 Jezekilj 37,24.25 Luka 1,32.33
Ilija	1. i 2. o Carevima	Predstavnik spasenih koji neće okusiti smrti. Onaj koji priprema put Gospodu.	1. Korinćanima 15,51-53 2. Carevima 2,1-12 Matej 17,3 Matej 17,10-13
Ilija i Jelisije	2. Carevima 2,9.15	Jovan Krstitelj i Hristos	Isaija 40,3-5 Matej 17,10-13 Luka 1,16.17 Malahija 4,5.6
Egipat (Misir)	5. Mojsijeva 5,6 4. Mojsijeva 14,2-4	Neznaboštvo, svjetovnost, drski ateizam	Otkrivenje 11,8
Sodom i Gomor	1. Mojsijeva 19	Simbol izopačenosti i duhovne propasti	Isaija 3,9 Jeremija 23,14 2. Petrova 2,6 Otkrivenje 17,8
Vavilon	1. Mojsijeva 10,8-10; 11,1-9 Jeremija 51,1-9	Simbol duhovne zbrke, lažnih učenja i pobune protiv Boga	Otkrivenje 14,8; 17,1-6; 18
Jerusalim (Grad Mira)	1. Mojsijeva 14,18 2. Carevima 21,4.7	Simbol Nebeskog Jerusalima, Božje prestonice na obnovljenoj Zemlji	Otkrivenje 21,2.9-27
Hanan	1. Mojsijeva 12,1.7; 13,15	Obećana zemlja	Psalam 37,11 Otkrivenje 21,1
Šabatna godina	2. Mojsijeva 23,11 3. Mojsijeva 25,1-22 5. Mojsijeva 15,9 Nemija 10,31	Sedma oprosna godina za odmor zemlje. Moguće da predstavlja počinak Zemlje od grijeha za vrijeme milenijuma (sedma hiljada godina)	Zaharija 1,11 Isaija 14,7 2. Dnevnika 36,21
Jubilarna godina (Jovel)	3. Mojsijeva 25,8-18	Sprečavanje ugnjetavanja, oslobađanje robova. Simbol konačnog mesijanskog oslobođenja Izraela i primanja nasleđa	3. Mojsijeva 25,14.17 Jeremija 30,8.9 Isaija 10,27; 49,8 Amos 9,14.15 Luka 4,16-21
Gradovi utočišta	4. Mojsijeva 35,10-28	Simbol utočišta u Hristu od osude Zakona	Rimljanima 8,1-3.33.34 Jevrejima 6,18
Zmija od bronz	4. Mojsijeva 21,5-9	Simbol Hrista, Žrtve za grijeh	Jovan 3,14.15 2. Korinćanima 5,21
Udarena stijena	4. Mojsijeva 20,1-13	Hristos kao udarena stijena iz koje teče živa voda	1. Korinćanima 10,4 Isaija 48,21; 12,3 Jovan 4,14; 7,37-39
Pastir		Hristos nebeski Pastir	Jezekilj 34,16.22.28 Jovan 10

Novozavjetne konotacije Plana spasenja

Bog je na progresivan način otkrivao svoj Plan ljudima. Istorija Izraela, izabrane nacije, pruža velike pouke. Stranice svetih spisa ispunjene su opisom neprekidne borbe između Boga i Sotone. Glavni Božji cilj je privesti čovjeka putu spasenja. Glavni cilj Sotone je odvratiti čovjeka od spasenja na svaki mogući način i pokvariti Božje djelo i planove, oboriti Zakon i Božju vladavinu. U više navrata on je pokušao direktno spriječiti ostvarenje Božjeg plana navodeći Božji narod na grijeh i stranputice. Kad je Bog na Sinaju objavio Zakon, Sotona je radio na obaranju istog navodeći narod koji je čekao Mojsijev povratak na idolatriju (vidi 2. Mojsijeva 32. glava). Kroz vjekove, Bog je podizao reformatore i proroke koji su ukazivali na potrebu vjernosti Zavjetu i ponavljali Božja obećanja u novoj svjetlosti i sili. Bog je

obznanjivao različite aspekte svog Plana, sa naročitom pažnjom na djelo koje će izvršiti obećani Mesija.⁴

Hristovim prvim dolaskom ispunjena je ključna faza Plana spasenja i Bog je svoj narod uveo u novi zavjetni odnos. Matej 26,28: „Jer je ovo krv moja novog zavjeta koja će se proliti za mnoge radi otpuštenja grijeha.“ To je bilo upravo ono što su proroci najavili. Jeremija 31,31-34: „Evo, idu dani, govori Gospod, kad ću učiniti s domom Izrailjevim i s domom Judinim nov zavjet, ne kao onaj zavjet, koji učinih s ocima njihovim, kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje misirske, jer onaj zavjet moj oni pokvariše, a ja im bijah muž, govori Gospod. Nego ovo je zavjet što ću učiniti s domom Izrailjevim posle ovih dana, govori Gospod: metnuću zavjet svoj u njih, i na srcu njihovom napisaću ga, i biću im Bog i oni će mi biti narod. I neće više učiti prijatelj prijatelja ni brat brata govoreći: Poznajte Gospoda; jer će me znati svi od malog do velikog, govori Gospod; jer ću im oprostiti bezakonja njihova, i grijeha njihove neću više pominjati.“ (Vidi takođe Jevrejima 8,6-13). Pažnja Božjeg naroda sada treba biti usmjerena na ono što je ostvareno na krstu Golgote i na dalju Hristovu misiju kao našeg velikog Zastupnika pred Bogom. Tipologija je našla svoje ispunjenje i hramska služba je izgubila dalji smisao (vidi Luka 23,45; Matej 27,51; Danilo 9,27). Vjernici su od sada trebali „ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novim i živim.“ (Jevrejima 10,19)

Hristos ne samo što je bacio novu svjetlost na uzvišena načela Božjeg Zakona i njegovu vječnu važnost (vidi Matej 5. glava!), već je svojom smrću dokazao da se Božji poredak ni u jednj stavki ne može mijenjati jer bi to značilo pobjedu Sotone i pad sistema Božje vladavine. Da je ijedan drugi put spasenja moguć, On ne bi morao da strada i čovjek bi mogao spasiti sam sebe. Ovo saznanje omogućava nam da napravimo jasnu razliku između originalne Božje religije i svih ostalih vjera i ideologija koje polažu pravo da se nameću našim umovima i srcima.

Crkva je dobila svečani nalog propovijedanja Jevanđelja (radosne vijesti o spasenju) cijelom svijetu (Matej 28,19.20). Bog je dao veliko obećanje o stalnom prisustvu Svetog Duha koji će vjernike „uputiti na svaku istinu“ (Jovan 16,13). Iskustvo novorođenja u Duhu i istini postalo je stvarnost u milionima života Božjeg naroda po svim krajevima zemaljskim (vidi Jovan 3,3-8; 2. Korinćanima 5,17; Djela 1,5; 2. glava) kroz sve vjekove do danas.

Hristov poziv upućen je svima: „Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom.“ (Otkrivenje 3,20)

Bog ne zaboravlja ni one koji možda nijesu bili u prilici da se upoznaju sa Njegovim Planom spasenja. Rimljanima 2,11-16: „Jer Bog ne gleda ko je ko. Jer koji bez zakona sagriješiš, bez zakona će i izginuti; i koji u zakonu sagriješiš, po zakonu će se osuditi. (Jer pred Bogom nijesu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se oni opravdati koji ga tvore; jer kad neznabošci ne imajući zakon sami od sebe čine šta je po zakonu, oni zakon ne imajući sami su sebi zakon: Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovim što se čini po zakonu, budući da im **savjest svjedoči**, i misli među sobom tuže se ili pravdaju). Na dan kada Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mom preko Isusa Hrista.“

Šta čovjeka zapravo spasava?

Vidjeli smo da je cijelo čovječanstvo nakon prihvatanja Sotoninog koncepta „dobra i zla“ i prestupa postalo podložno robovanju neumoljivom zakonu grijeha. Božji zakon, koji je takođe neumoljiv i traži savršenu pravednost, zbog prestupa koji ljudski rod nasleđuje u Adamu (vidi Rimljanima 5. glava), plus lični grijesi – daje silu grijehu da nas ubije (1. Korinćanima 15,56). Tako se nalazimo u potpuno beznadežnom stanju. Ali kroz Plan spasenja u Hristu, kao drugom Adamu, Ocu čovječanstva, mi vjerom bivamo opravdani i primamo novi život! Dakle, ne vjerom plus djelima ili nečim drugim što bismo mi mogli pridodati, već vjerom u pravednost, posvećenje i proslavljanje koje dobijamo u Hristu kao besplatan dar! Zakon nikad nije bio, niti može biti sredstvo spasenja, jer u tom slučaju svi bismo pomrli, bez izuzetka. Kroz Zakon, za palog čovjeka, dolazi poznanje grijeha (Rimljanima 3,20), da se sva usta zapuše i cijeli svijet bude kriv Bogu (Rimljanima 3,19)! Čitajte Sveto

---

⁴ Vidi članak „Ko je Isus Hristos – ispunjena proročanstva“ (<http://pavlescgc.bc-cetinje.com/ponuda.html>)

Pismo i čitajte sjajna tumačenja Jevandjelja i Plana spasenja čovjeka za kojeg je Bog rekao da Mu je „on sud izabrani da iznese ime moje pred neznabošce i careve i sinove Izrailjeve.“ (Djela 9,15) Kad se čovjek pogleda u ogledalu Božjeg zakona i pravednosti i uvidi da „od pete do glave nema ništa zdravo, nego uboj i modrice i rane gnojave, ni iscijeđene ni zavijene ni uljem zablazene“ (Isaija 1,6), tek tada može shvatiti svu dubinu svoje potrebe za Hristom i Njegovim spasenjem.

Svojim nerazumijevanjem vjere i bježanjem od Boga, različiti ljudi dolaze na različite ideje kako da se „oslobode“ od za njih neugodne istine. Tako jedni tvrde da je Zakon ukinut žrtvom na krstu, a drugi da se spasavamo držanjem Zakona. Treći se okreću službi sebi i svojim idolima. Biblija jasnim jezikom osuđuje sve ove krajnosti i zastranjivanja od istine kao što je u Hristu.

Zaključak

Planeta Zemlja je poprište sukoba dva suprotstavljena koncepta – nesebične ljubavi koja počiva na istini, milosti, pravdi i uzajamnoj službi, i Sotoninog koncepta „dobra i zla“, gdje se sva dobra zloupotrebljavaju i koriste u sebične svrhe, svako služi sebi i želi biti svoj „bog“ (vidi Isaija 53,6), a lične želje su jedini zakon. Bog jasno obznanjuje u svojoj pisanoj Riječi da alternativni put vodi u propast, samouništenje i konačnu smrt.

Da bi izvukao svoja stvorenja iz ponora grijeha i anarhije, Bog je aktivirao Plan spasenja kao **jedino** rješenje za problem zla u svemiru. Taj Plan je jasno izložen u Svetom Pismu. Ključne faze njegove realizacije su sledeće:

- Uključivanje palog čovjeka u njegovu realizaciju preko starozavjetnog sistema detaljno objašnjenog u Petoknjižju (Tori) koji je bio predlika svih ključnih faza. Ovdje treba naglasiti da neophodnost poštovanja Božjeg moralnog i prirodnih zakona nikad nije predstavljalo tipologiju zbog njihove vječne važnosti.
- Prvi Hristov dolazak – Sin Božji se žrtvuje za grijeha palog čovječanstva.
- Hristovo posredovanje u Nebeskom svetištu u korist grešnika koji se kaju. Kao što smo vidjeli, ova faza je upravo sad u toku, i mi živimo u velikom antitipskom Danu očišćenja odnosno Istražnog suda. Božja Riječ nas poziva da u vjeri pridemo upravo tamo: „Jer nemamo Poglavara sveštenečkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je u svačemu iskušani kao i mi, osim grijeha. Da pristupimo, dakle, slobodno k prestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć.“ (Jevrejima 4,15.16) Pravilno shvatanje vremena u kojem živimo i sadašnje istine može nas sačuvati od raznih vidova obmane čiji intezitet će se pojačavati kako se istorija pobunjene Zemlje bliži kraju.
- Drugi Hristov dolazak u sili i slavi, koji će obilježiti vaskrsenje pravednih i uništenje nepokajanih zlih (Matej 24,27-31; Otkrivenje 1,7; 6,14-17; Matej 16,27; 25,31-46; 2. Korinćanima 5,10; 1. Solunjanima 4,15-17).
- Hiljadugodišnja revizionarna faza Božjeg suda – Božji narod boraviće na Nebu, gdje će svako imati prilike da se uvjeri u Božju pravednost osude nad zlima (vidi Otkrivenje 20,1-6). „Ne znate li da će sveti suditi svijetu? Kad ćete dakle vi svijetu suditi nijeste li vrijedni suditi manjim stvarima? Ne znate li da ćemo anđelima suditi, a kamoli stvarima ovog svijeta?“ (1. Korinćanima 6,2.3)
- Treći Hristov dolazak i izvršna faza Božjeg suda. Otkrivenje 20,7-15: „I kad se svrši hiljadu godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje, i izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pijesak morskog. I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih, i grad ljubazni; i siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih. I đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvijer i lažni prorok; i biće mučeni dan i noć va vijek vijeka. I videh veliki bijeli presto, i Onog što sjedaše na njemu, od čijeg lica bježaše nebo i zemlja, i mjesta im se ne nađe. I videh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvacima kao što je napisano u knjigama, po djelima svojim. I more

dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelima svojim. I smrt i pakao bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. I ko se ne nađe napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.”

Bog zauvijek rješava sva pitanja sukoba dobra i zla, istine i zablude. „On će učiniti kraj; neće se dva puta podignuti pogibao.” (Naum 1,9) „Jer je pisano: Tako mi života, govori Gospod, pokloniće mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviće Boga.” (Rimljanima 14,11)

- Obnova planete Zemlje prema prvobitnoj Božjoj zamisli (vidi Otkrivenje 21. i 22. glava; Isaija 65,17; 2. Petrova 3,13). Za spasene život u vječnosti sada je stvarnost.

Ciljevi koji se postižu realizacijom Plana spasenja:

- ✓ Spasenje palog čovjeka.
- ✓ Obnova Božjeg obličja u čovjeku koja donosi kvalifikaciju za vječni život.
- ✓ Krunisanje Sina Božjeg kao vječnog Cara univerzuma i planete Zemlje.
- ✓ Opravdanje Božjeg karaktera ljubavi, milosti i pravde i Njegovog Zakona.
- ✓ Uklanjanje svih spornih pitanja i nedoumica iz umova svih stvorenih bića, uključujući i anđele.
- ✓ Uviđanje apsolutne pravednosti i ljubavi Božje u osudi zlih ljudi, Sotone i demona.
- ✓ Obnova anarhijom i pobunom degradiranih univerzuma i planete Zemlje.
- ✓ Vječni mir, sklad i ljubav u univerzumu.

Autor: Pavle Simović